

Poema Anykščių šilelis šiuo metu yra išversta net į 18 pasaulio kalbų. Tokiu popul_rumu ji konkuruoja tik su Kristijono Donelaičio Metais. 2012 m. A. Baranausko k_rinį į korėjiečių kalbą išvertė Martynas Šiaučiūnas-Kačinskas. Pietų Korėjos dainininkė Park In Hye pristatė k_rinį dainuodama tradiciniu korėjiečių atlikimo būdu – pansorio stiliumi, pritariant mušamuoju instrumentu, kuris sustiprina įsp_dį, suteikia k_riniui rituališkumo. Vertėjas pastebėjo _domų dal_ką kad lietuviai taip pat myli gamtą kaip ir korėjiečiai. Mes ko gero pasakytume nuostabu kad korėjiečiai taip pat subtiliai išreiškia grožėjim_si gamta kaip ir _ietuviai. Sunkiausia verč_nt visgi buvo rasti atitikmenis apibūdinant grybus – korėjiečiai neturi tokios jų _vairovės ten neauga tokie grybai kaip _ietuvos miške. Tikslinant teko pavartoti net _otyniškus pavadinimus. Dar vienas įdomus vertėjo pastebėjimas korėjiečiai nežino kas yra varškė tokio maisto produkto jie neturi, tad ir A. Baranausko metaforą „žiedų varškė“ teko aiškinti kitais žodžiais. Verč_nt poeziją reikia ne tik mokėti kalbą bet ir pažinti vietos papročius tradicijas kultūrą pasirodo net buitį ir subtiliai įsijausti į tautos pasaulėvoką. K_ryboje visuomet dalyvauja kolektyvinės s_monės vaizdiniai dažnai visai nesąmoningai pereinantys į individo pas_monę ir išskylantys iš jos tam tikromis ekstremaliomis aplinkybėmis, stichiškai, pačiam kūrėjui ne visuomet suvokiant. A. Baranausko pas_monėje glūdėjusi prigimtinio tikėjimo kuriuo daugelį amžių gyveno lietuviai pasaulėjauta prasiveržė meniškiausiam jo k_rinyje. Jame užfiksuoti senojo, baltiškojo tikėjimo reliktai pagarba gamtai tikėjimas galimybe persikūnyti į medį paukštį ir taip išlikti amžinam.

Poema Anykščių šilelis šiuo metu yra išversta net į 18 pasaulio kalbų. Tokiu popul_rumu ji konkuruoja tik su Kristijono Donelaičio Metais. 2012 m. A. Baranausko k_rinį į korėjiečių kalbą išvertė Martynas Šiaučiūnas-Kačinskas. Pietų Korėjos dainininkė Park In Hye pristatė k_rinį dainuodama tradiciniu korėjiečių atlikimo būdu – pansorio stiliumi, pritariant mušamuoju instrumentu, kuris sustiprina įsp_dį, suteikia k_riniui rituališkumo. Vertėjas pastebėjo _domų dal_ką kad lietuviai taip pat myli gamtą kaip ir korėjiečiai. Mes ko gero pasakytume nuostabu kad korėjiečiai taip pat subtiliai išreiškia grožėjim_si gamta kaip ir _ietuviai. Sunkiausia verč_nt visgi buvo rasti atitikmenis apibūdinant grybus – korėjiečiai neturi tokios jų _vairovės ten neauga tokie grybai kaip _ietuvos miške. Tikslinant teko pavartoti net _otyniškus pavadinimus. Dar vienas įdomus vertėjo pastebėjimas korėjiečiai nežino kas yra varškė tokio maisto produkto jie neturi, tad ir A. Baranausko metaforą „žiedų varškė“ teko aiškinti kitais žodžiais. Verč_nt poeziją reikia ne tik mokėti kalbą bet ir pažinti vietos papročius tradicijas kultūrą pasirodo net buitį ir subtiliai įsijausti į tautos pasaulėvoką. K_ryboje visuomet dalyvauja kolektyvinės s_monės vaizdiniai dažnai visai nesąmoningai pereinantys į individo pas_monę ir išskylantys iš jos tam tikromis ekstremaliomis aplinkybėmis, stichiškai, pačiam kūrėjui ne visuomet suvokiant. A. Baranausko pas_monėje glūdėjusi prigimtinio tikėjimo kuriuo daugelį amžių gyveno lietuviai pasaulėjauta prasiveržė meniškiausiam jo k_rinyje. Jame užfiksuoti senojo, baltiškojo tikėjimo reliktai pagarba gamtai tikėjimas galimybe persikūnyti į medį paukštį ir taip išlikti amžinam.

Poema „Anykščių šilelis“ šiuo metu yra išversta net į 18 pasaulio kalbų. Tokiu populiarumu ji konkuruoja tik su Kristijono Donelaičio „Metais“. 2012 m. A. Baranausko kūrinį į korėjiečių kalbą išvertė Martynas Šiaučiūnas-Kačinskas. Pietų Korėjos dainininkė Park In Hye pristatė kūrinį dainuodama tradiciniu korėjiečių atlikimo būdu – pansorio stiliumi, pritariant mušamuoju instrumentu, kuris sustiprina įspūdį, suteikia kūriniai rituališkumo. Vertėjas pastebėjo įdomų dalyką, kad lietuviai taip pat myli gamtą kaip ir korėjiečiai. Mes, ko gero, pasakytume: nuostabu, kad korėjiečiai taip pat subtiliai išreiškia grožėjimąsi gamta kaip ir lietuviai. Sunkiausia verčiant visgi buvo rasti atitikmenis apibūdinant grybus – korėjiečiai neturi tokios jų įvairovės, ten neauga tokie grybai kaip Lietuvos miške. Tikslinant teko pavartoti net lotyniškus pavadinimus. Dar vienas įdomus vertėjo pastebėjimas: korėjiečiai nežino, kas yra varškė, tokio maisto produkto jie neturi, tad ir A. Baranausko metaforą „žiedų varškė“ teko aiškinti kitais žodžiais. Verčiant poeziją reikia ne tik mokėti kalbą, bet ir pažinti vietos papročius, tradicijas, kultūrą, pasirodo, net buitį ir subtiliai įsijausti į tautos pasaulėvoką. Kūryboje visuomet dalyvauja kolektyvinės sąmonės vaizdiniai, dažnai visai nesąmoningai pereinantys į individo sąmonę ir išskylantys iš jos tam tikromis ekstremaliomis aplinkybėmis, stichiškai, pačiam kūrėjui ne visuomet suvokiant. A. Baranausko sąmonėje glūdėjusi prigimtinio tikėjimo, kuriuo daugelį amžių gyveno lietuviai, pasaulėjauta prasiveržė meniškiausiam jo kūrinijje. Jame užfiksuoti senojo, baltiškojo tikėjimo reliktai: pagarba gamtai, tikėjimas galimybe persikūnyti į medį, paukštį ir taip išlikti amžinam.